

Mùa Thu

Đó, như bạn thấy đó: lá phong đỏ từ từ...là sắp sửa mùa Thu, lá vàng mùa Thu tới!

Bạn thấy và cứ đợi / một tuần lễ nữa thôi / lác đác vài lá rơi...rồi đâu cũng đầy lá!

Mùa Thu như biển cả, lá vàng lượn nhấp nhô. Nhiều đống lá như mồ của ai ngoài thổ mộ...

Bạn tha hồ mà nhớ / những người thân đi xa! Bạn tha hồ thở ra / những buổi chiều sương khói!

Nửa tháng thôi, đồng nội / hay trong thành phố này / lá vàng sẽ bay bay / bạn đưa tay mà hứng...

Và bạn nghe tiếng vọng / của nỗi buồn bao la! Nước mắt bạn ứa ra...là chuyện riêng của bạn!

*

Bạn ơi có một sáng / tôi đứng chờ buổi trưa / chờ đợi người đưa thư / để mong nhận cánh thiệp...

Mùa Thu có ngày Tết...là Ngày Tết Trung Thu! Tôi vẫn còn trẻ thơ / mong trăng tròn để ngắm!

Gì...cũng đều xa lắm! Bốn mươi năm hơn rồi! Bao người xa đã xô, bao nhiêu đời đã khép!

Tôi vẫn mong ngày Tết / mình có đêm Liêu Trai / thấy hình như có ai / về vuốt mình mái tóc...

Và mình tha hồ khóc! Quê Hương mình xa xăm...

Tôi muốn hôn bàn chân của người mình thương quá...Tôi muốn hôn biển cả những con thuyền tả tơi...

Bạn bè của tôi ơi, mùa Thu sắp về đó - lá phong hồng rồi đỏ...rồi rụng rở...hoàng hôn!

Trần Văn Lệ